

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
סוטה-המקבא	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ששם משקין את הסוטות וכו'.													■ <
בשלמא סוטות, דכתיב: (במדבר ה) והעמיד הכהן את האשה לפני ה', מצורעין נמי, דכתיב: (ויקרא יד) והעמיד הכהן המטהר וגו', אלא יולדת מאי טעמא?													◇
אילמא משום דאתיין קיימין אקורבנייהו													!
אין קרבנו של אדם קרב אלא אם כן עומד על גביו		דתניא:											◇ ! ■
אי הכי, זבין וזבות נמי													◇
אה"נ, ותנא חדא מינייהו נקט.													◇ !
אין משקין שתי סוטות כאחת, כדי שלא יהא לבה גס בחבירתה		ת"ר: [ת"ק]											◇ ■ ◆
לא מן השם הוא זה, אלא אמר קרא: (במדבר ה) אותה, לבדה.		רבי יהודה:											◇ ■ ◆
ות"ק, הכתיב: אותה													◇
ת"ק ר"ש היא, דדריש טעם דקרא, ומה טעם קאמר, מה טעם אותה לבדה? כדי שלא יהא לבה גס בחבירתה.													◇ !
מאי בינייהו?													◇
איכא בינייהו רותתת.													◇ !
ורותתת מי משקין? והא אין עושין מצות חבילות חבילות													◇
אין משקין שתי סוטות כאחת, ואין מטהרין שני מצורעין כאחת, ואין רוצעין שני עבדים כאחת, ואין עורפין שתי עגלות כאחת, לפי שאין עושין מצות חבילות חבילות		דתנן:											◇ ■
לא קשיא: כאן בכהן אחד, כאן בשני כהנים.		אביי, ואיתימא רב כהנא:											◇ !
והכהן אווזו בבגדיה.													■ <
(במדבר ה) ופרע את ראש האשה - אין לי אלא ראשה, גופה מניין? ת"ל: האשה		תנו רבנן:											◇ ■
אם כן, מה ת"ל ופרע את ראשה?													◇
מלמד, שהכהן סותר את שעה.													◇ !
אם היה לבה וכו'.		רבי יהודה:											■ <
למימרא, דר' יהודה חייש להרהורא ורבנן לא חיישי, והא איפכא שמעינן להו													◇
האיש מכסין אותו פרק אחד מלפניו, והאשה - שני פרקים, אחד מלפניה ואחד מלאחריה, מפני שכולה ערוה, דברי רבי יהודה		דתניא: [רבי יהודה]											◇ ■ ◆
האיש נסקל ערום, ואין האשה נסקלת ערומה		הכמים:											◇ ■ ◆
הכא טעמא מאי? שמא תצא מב"ד זכאית ויתגרו בה פרחי כהונה, התם הא מסתלקא.		רבה:											◇ !
וכי תימא, אתי לאיגרווי באחרנייתא													◇
גמירי, דאין יצר הרע שולט אלא במה שעניו רואות.		האמר רבא:											◇ ! ■
דר' יהודה אדר' יהודה קשיא, דרבנן אדרבנן ל"ק?		רבא:											◇
דר' יהודה אדר' יהודה ל"ק, כדשנין, דרבנן אדרבנן נמי לא קשיא, הכא טעמא מאי? משום (יחזקאל כג) ונוסרו כל הנשים, התם אין לך ייסור גדול מזה.		אלא אמר רבא:											◇ !
וכי תימא, לעביד בה תרת?													◇
אמר קרא: (ויקרא יט) ואהבת לרעך כמוך, ברור לו מיתה יפה.		רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											◇ !

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ◻ קושיא-challenge ; שאלה-question ^ תירוץ-answer! ! ראייה-proof ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
סוטה-המקנא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לימא, דרב נחמן תנאי היא												◻
לא, דכולי עלמא אית להו דרב נחמן, והכא בהא קמיפלגי												◻
ביונייה עדיף ליה טפי מצערא דגופיה	מר סבר: [הכמים]											◻
צערא דגופיה עדיף ליה טפי מבזיוניה.	ומר סבר: [רבי יהודה]											◻
היתה מכוסה לבנים וכו'.												◻
אם היו שחורים נאים לה, מכסין אותה בגדים מכווערים.	תנא:											◻
היו עליה כלי זהב וכו'.												◻
פשיטא, השתא נוולי מנוויל לה, הני מיבעיא?												◻
מהו דתימא בהני אית לה בזיון טפי, כדאמרי אינשי: שליה ערטיל וסיים מסאני, קמ"ל.												◻
ואחר כך מביא חבל וכו'.												◻
חבל המצרי מהו שיעכב בסוטה? משום שלא ישמטו בגדיה מעליה הוא, ובצלצול קטן נמי סגי, או דילמא משום דאמר מר: היא חגרה לו בצלצול לפיכך כהן מביא חבל המצרי וקושר לה למעלה מדדיה, מעכב?	בעא מיניה רבי אבא מרב הונא:											◻
ואז"כ מביא חבל המצרי וקושרו לה למעלה מדדיה, כדי שלא ישמטו בגדיה מעליה.	א"ל [רב הונא], תניתוה:											◻
וכל הרוצה לראות בה יראה וכו'.												◻
הא גופא קשיא, אמרת: כל הרוצה לראות בה רואה, אלמא לא שנא גברי ולא שנא נשי, והדר תני: כל הנשים מותרות לראותה, נשים אין, אנשים לא												◻
תרגמה אנשים.	אביי:											◻
והא כל הרוצה לראות בה רואה קתני	אמר ליה רבא:											◻
כל הרוצה לראות בה רואה - לא שנא גברי ולא שנא נשי, ונשים חייבות לראותה, שנאמר: (יחזקאל כג) ונסורו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה.	אלא אמר רבא:											◻
במדה שאדם מודד - בה מודדין לו: היא קשטה את עצמה לעבירה, המקום נוולה, היא גלתה את עצמה לעבירה, המקום גלה עליה, בירך התחילה בעבירה תחילה ואחר כך הבטן, לפיכך תלקה הירך תחילה ואחר כך הבטן, ושאר כל הגוף לא פלט.												◻
אף על גב דמדה בטילה, במדה לא בטיל	רב יוסף:											◻
מיום שחרב בהמ"ק, אע"פ שבטלה סנהדרי, ארבע מיתות לא בטלו	דאמר רב יוסף, וכן תני ר' חייא:											◻
והא בטלן												◻
אלא דין ארבע מיתות לא בטלן, מי שנתחייב סקילה - או נופל מן הגג או היה דורסתו, מי שנתחייב שריפה - או נופל בדליקה או נחש מכישו, מי שנתחייב הריגה - או נמסר למלכות או ליסטין באין עליו, מי שנתחייב חניקה - או טובע בנהר או מת בסרוככי.												◻
מנין שבמדה שאדם מודד בה מודדין לו? שנאמר: (ישעיהו כז) בסאסאה בשלחה תריבנה, אין לי אלא סאה, מנין לרבות תרקב וחצי תרקב, קב וחצי קב, רובע וחצי רובע, תומן ועוכלא מנין? תלמוד לומר: (ישעיהו ט) כי כל סאון סואן ברעש.	תניא, היה רבי אומר:											◻
ומנין שכל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול? תלמוד לומר: (קהלת ז) אחת לאחת למצוא חשבון.												◻
וכן מצינו בסוטה, שבמדה שמדדה בה מדדו לה												◻
היא עמדה על פתח ביתה ליראות לו, לפיכך כהן מעמידה על שער נקנור ומראה קלונה לכל												◻
היא פרסה לו סודרין ואין על ראשה, לפיכך כהן נוטל כפה מעל ראשה ומניחו תחת רגליה												◻
היא קשטה לו פניה, לפיכך פניה מוריקות												◻